DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVII. ZATURDAG den 4den MEI 1839. N. 18.

Nog eene byzonderheid aangaande de kolonisatie der eilanden Gigantes.

Deze eilanden in de termen vallende van die landen, waarop geene verderen menschenroof mogte plaats hebben, bleven, na de algemeene wegvoering der inwoners, van verdere invallen verschoond. Zulks gaf aanleiding, dat vele Curianos van de vaste kust overkwamen en den verlaten grond gingen bewonen.

De schrik, die de algemeene geweldige wegvoering veroorzaakt had, was nog niet uitgewischt. Op het gezigt der caravellen, de expeditie van J. de Ampuez uitmakende, neemt alles de vlugt. De Ampuez heeft zyne lading ontscheept, doch geen Indiaan vertoont zich. Hy zendt eenige geciviliseerde Giganten uit, die hunne landgenoten opzoeken, het doel der expeditie bekend maken en overhalen om de medegebragte voorwerpen te komen beschouwen.

De cazike en zyn volk staan verwonderd op het gezigt zoo veler vreemde voorwerpen van de kunst en van de natuur; zy durven het vee niet naderen uit vrees, dat het verscheurende dieren mogten zyn. Men toont hun oranjeappels, dadels en andere vruchten, die men op hun' grond wil overplanten; men legt hun uit het nut der yzeren werktuigen, maar vooral dat van de huisdieren, als schapen, cabrieten, ezels, zwynen, paarden en runderen; men biedt den cazike een schaal met melk aan, benevens hoender [illegible]eren; men bestygt een paard en de India-[illegible] verwonderd, dat zulk een kracht-[illegible] den wil van den mensch onderwerpt. Spoedig is alle wantrouwen geweken en de beste verstandhouding bestaat er tusschen de Castillianen en de Indianen. De Curianos, overtuigd van de voordeelen der europische beschaving, steken naar hun geboortegrond over en vertellen den Cazike Manauré alles wat zy gezien hebben; deze noodigt de Ampuez uit om ook tot zyn land overtekomen.

Zyne bestemming was echter niet te Curiana: eene kolonisatie aldaar was reeds beproefd in 1502 door A. de Ojeda, doch dezelve was mislukt door de onhandelbaarheid der Indianen. De opperregter Figueroa de landstreken bepalende, welke door Caraïben al of niet bewoond werden, durfden in 1520 nog geene uitspraak doen aangaande het landschap Curiana, doch verbood voorloopig den menschenroof op hetzelve, tot dat hy nadere inlichtingen zoude ingewonnen hebben. Geene Castillianen durfden zich om die redenen als nog onder dien landaard wagen.

Ampuez vermeende echter deze uitnoodiging aantenemen. Zoodra hy aan de vaste kust aan wal stapte, vond hy een aantal menschen met hangmatten en ververschingen, die zyne komst verbeidende waren. Het was op den dag van de Heilige Anna 1527, dat Ampuez en de zynen onder muzyk en dans de stad Coro werd ingedragen. Minauré ontving hem in zyne woning, bood hem geschenken aan van parelen en goud en noodigde hem aan een maaltyd van alles, wat het land opbragt. Deze geschenken werden naar Spanje opgezonden, en verwekten er een groot opzien. Men dacht, dat Curiana een land was, dat van goud en parelen overvloeide. Men nam niet in aanmerking, dat deze geschenken de vangst of vond waren, die men in den loop van vele eeuwen gedaan had; want de Indianen versmelten en verwerken niet herhaalde keren hun goud, en de parelen konden niet zoo ligt verloren raken als by de Europeers.

Het was wegens de overdrevene gedachte van dezen rykdom, dat de Velsers, koopliedeu te Augsburg, welke Karel V. voorschotten in geld gedaan hadden, in 1528 dezen vorst voorstelden om hun ter vergoeding dezer voorschotten het landschap Curiana of Venezuela aftestaan, waarin de keizer bewilligde.

De Ampuez was slechts aangesteld als Gouverneur der eilanden Gigantes en in het begin van 1529 keerde hy aldaar terug.

De landplaag der insekten te Hispaniola, volgens Herrera. Historia de las Indias.

De Spanjaarden hadden Hispaniola gecoloniseerd en verscheidene soorten van planten en gewassen uit de oude wereld aldaar overgeplant, die zeer welig tierden; doch in de nieuwe wereld waren daarentegen landplagen, die in de oude niet zoo groot waren, namelyk, de buitengewone vermenigvuldiging van insekten. Omstreeks het jaar 1520 waren de mieren te Hispaniola zoo zeer vermenigvuldigd, dat zy het veldgewas, vooral het zuikerriet, met eene volslagene vernieling bedreigden. Tydelyke middelen tegen dezelven werden te vergeefs aangewend, er bleef derhalve geen ander middel over dan het veldgewas onder de bescherming van een' heilige te stellen.

De oude Grieken en Romeinen hadden goden, onder wier bescherming zy hunne boomgaarden en velden tegen de aanvallen van insekten plaatsten; doch in het christelyke Spanje had men wel beschermheiligen tegen allerlei ziekten en plagen, stormen en onweders, doch geene tegen de insekten, om dat dezelve in Spanje zelden eene algemeene landplaag uitmaken. In de nieuwe wereld was het anders; hier had men buitengewoon met dezelve te kampen; men besloot dus een heilige te benoemen als beschermer van planten en gewassen; maar welke heilige zich tot dien dienst zoude willen verleenen, zulks moest men uit de ondervinding leeren. De heiligen werden daarom aangeroepen, naar de order hunner vierdagen uit den calender; doch de mieren verdwenen nog niet, een bewys, dat tot nu toe geene derzelven zich tot dien dienst had willen verleenen; echter na den dag van den Heiligen Saturnius, begonnen deze insekten te verminderen en verdwenen kort daarop geheel en al. Hy werd dientengevolge als beschermheilige van de planten en gewassen aangesteld.

De voedende wortelgewassen uit den heeten aardgordel zyn: de yams, de yuca en de pataten.

Misschien waren deze, volgens de hollandsche opgave in 1634, de aardvruchten, die de lage landen van Curaçao opbragten; doch de mondelinge overlevering zegt, dat er nog een wortelgewas is geweest, dat alhier in de indiaansche tyden meer algemeen is bebouwd geworden, dan een der hierboven genoemden, dewyl hetzelve op gronden groeide, welke te schraal en te dor voor de anderen waren, namelyk de manuwierie. Toen de indische gierst ingevoerd werd, staakte men met het bebouwen van gemeld wortel gewas, dewyl dit koren eene even groote droogte kon weerstaan en eene meerzydige nuttigheid bezit.

De Indianen schynen een geregelden akkerbouw gehad te hebben: want de Spanjaarden zagen uitgestrekte velden met aardgewassen beplant. Zeker hebben zy ook de voortbrengselen van den akkerbouw opgelegd voor het verbruik in het droge jaargetyde; doch zy behoefden hunne akkers niet door heggen te verdeelen, noch hunne huizen door deuren te beschermen: want men verafschuwde dengene, die zich schuldig kon maken aan belediging of onregt jegens een ander. Hoe geheel anders was hunne gedachte aangaande het eigendom dan zulks thans is in het beschaafde Europa. Een zeker schryver over de staathuishoudkunde zegt: indien er in de europesche steden niet van tyd tot tyd een schavot werd opgerigt en een treurspel op hetzelve werd vertoond, dan ware er niemand zeker van persoon en eigendom.

TABAK.

De volgende eenvoudige manier wordt te Amersfoort gevolgd in het bebouwen en bereiding van de tabak.

Het moet gezaaid worden op vochtigen en warmen grond; als de planten twee of drie duimen hoog zyn geworden, zet men dezelven op wel gemesten of anders zeer vruchtbaren grond, op den afstand van 18 of 20 duimen op akkertjes verheven boven den grond; zyn er vervolgens 8 of 10 bladeren aan, dan neemt men boven aan den top of bloemsteng af; ook breekt of knypt men steeds de bloemstengen af, welke vervolgens uit de hoeken der bladeren te voorschyn komen. Wanneer nu de onderste twee of drie bladeren geelachtig worden, breekt men die voorzigtig af, daarna insgelyks de twee of drie volgende; de overige worden daardoor grooter, en by het rypen ook dikker. Beginnen aan deze laatsten nu ook bultjes of geele en roode vlekken zich te vertoonen, dan moeten ook deze geplukt worden. Al die bladeren rygt men aan gladde stokjes, en hangt ze in de schuur om te droogen, waarna zy in bossen worden gebonden, en door op elkander te leggen, zacht aan het broeijen gebragt, wanneer zy koopmans waar geworden zyn. In plaats van gladde wilgen stokjes worden zy elders aan touwtjes geregen. Zy moeten by het droogen elkander niet te veel aanraken.

A°. 1839. N°. 5.

PUBLICATIE

Omtrent eene derde geldleening groot f 5000, tot bestryding der kosten van de verdere voortzetting der werkzaamheden aan de Zoutpannen in het Rifwater.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In aanmerking genomen hebbende de noodzakelykheid die er bestaat om, tot verdere voortzetting der werkzaamheden aan de Zoutpannen in het Rifwater, eene derde geldleening te doen.

Gezien de publicatien van dit Bestuur dd. 8/9 October 1838 No. 15 en 9/10 January 1839 No. 1, betrekkelyk de eerste en tweede geldleening voor opgemelde werkzaamheden.

Zoo is het, dat wy den Kolonialen Raad gehoord

Hebben goedgevonden en verstaan: gelyk wy goedvinden en verstaan by deze, onder nadere goedkeuring van Hooger hand, te bepalen:

Art. 1.

Door het Bestuur dezer kolonie zullen ten *derde male* Obligatien worden gecreëerd en wel voor eene som van *Vyf duizend Gulden*, tot vinding der kosten om de werkzaamheden der afdamming van het Rifwater tot Zoutpannen verder voorttezetten.

Art. 2.

De uittegevene obligatien zullen zyn ten bedrage van Honderd gulden ieder, betaalbaar aan toonder en rentende zes ten honderd 'sjaars; zullende de intressen ontvangbaar zyn om de zes maanden, tegen afgifte van by de obligatien behoorende Coupons.

Art. 3.

Bedoelde obligatien zullen, naar gelang van benoodigdheid, tot de voormelde som van f 5000. toe, by publieke inschryving worden aangeboden door de administratie van financien.

Art. 4.

Voor de opgemelde obligatien en hare intressen, worden speciaal verbonden de opbrengsten van het werk, waartoe de gelden worden besteed; kapitaal en interessen worden verder gegarandeerd door het Bestuur dezer kolonie.

Art. 5.

De twee voorgaande leeningen van f 2000. en f 3000. geheel voldaan zynde, zal de aflossing der onderwerpelyke *derde* leening van Vyf duizend Gulden geschieden, naar gelang de opbrengsten van het werk gelegenheid zullen geven daartoe overtegaan; en zulks als dan by opvolgende nommers der obligaties, dewelke ingeval van vernegotiering der volle leening, zullen loopen van en met No. 51 tot en met No. 100.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 2den Mei 1839, het 26ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Koloniale Secretaris.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden dd. 2 Mei 1839 No. 173 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Koloniale Secretaris.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 Mei 1839.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 11 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING,

AAN de genen, welke voor de Commissie van dolcantie op den 17den en 19den dezer bezwaren hebben ingebragt tegen de aan hen bezorgde rekeningen van Belasting op het Personeel en Mobilair voor dit jaar, wordt by deze bekend gemaakt, dat de uitslag hunner reclames ter administratie van financien aan de belanghebbenden zal worden medegedeeld, alwaarom zy zich tot dat einde aldaar kunnen vervoegen en hunne ingeleverde rekeningen terug bekomen.

Curaçao den 27 April 1839.

De Koloniale Ontvanger, waarnemende het ambt van Administrateur der Financien,

C. L. VAN UYTRECHT.

Inschryving voor Zout.

HET Bestuur dezer kolonie goedgevonden hebbende tot den verkoop overtegaan van 30,000 vaten zout van het eiland Bonaire, worden op autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber de daarin gading hebbenden verwittigd, dat de voorgenomene verkoop by publieke inschryving zal geschieden, en dat de inschryvings biljetten tot dat einde op Maandag den 13 dezer, des morgens te 10 ure, zullen moeten ingezonden worden ter administratie van financien, alwaar de voorwaarden, op welke de verkoop van de gemelde hoeveelheid zouts zal plaats hebben, ter inzage voor de inschryvers beschikbaar zullen leggen van Maandag den 6 dezer af tot met den afloop der aanstaande week.

Curaçao den 3 Mei 1839.

De Koloniale Ontvanger, waarnemende het ambt van Administrateur der Financien,

C. L. VAN UYTRECHT.

OPROEPING.

DE genen, welke voor het Een percent Patentregt over het afgeloopen Eerste kwartaal verschuldigd zyn, worden hierby opgeroepen en aangemaand om hunne rekeningen vóór of uiterlyk aanstaanden Zaturdag den 11 dezer te komen voldoen, ten einde alle onaangename regtsvervolgingen te voorkomen.

Curaçao den 3 Mei 1839.

De Commis, waarnemende het Koloniale Ontvangers ambt,

WILLEM PRINCE Jr.

Publieke verkooping.

OP Maandag, den 13den Mei aanstaande, des morgens te tien ure, zal vóór het huis van den Heer S. DA COSTA GOMEZ, in de Heere Straat alhier, publiek worden verkocht: een HUIS No. 287, staande en gelegen alhier in de Willemstad, Wyk No. 4, in de Kuiper Straat, aankomende Mejufvrouw RIBCA VAN DAVID VAN SALOMON DE CASTRO; zoo mede eenige SLAVEN, GOUD en ZILVERWERK, behoorende tot de nalatenschap van wylen Mevrouw Deweduwe P. J. VERHELST.

Curaçao den 30 April 1839.

C. GORSIRA.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Lea de Jb. Henriquez.	William Price.
Lourens Roemer.	Anto. Salzedo.
Manuel Trujillo.	Mordy. Alv. Correa.
Mordeché Pardo Jr.	Joshua de Joshua Henriquez.
Isaac Pereira.	E. M. Lopez.
S. J. Pinto.	Maria Sterckbergs.
Thomas de Limn.	
Jehel Henriquez.	

Curaçao den 3 Mei 1839.

De Commis, belast met de post-directie,

C. GORSIRA.

OVERLEDEN verleden Dingsdag, den 30sten April, Mevrouw ANNA GERBREGT HANSZ, Weduwe van den Heer WILLEM RAVEN, in den ouderdom van 55 jaren.

CURAÇAO.

Hoewel wy thans zeer jonge tydingen uit Europa hebben, namelyk Londensche Couranten tot medio Maart, zoo vinden wy in dezelve niets beslissends aangaande de belgische kwestie. Wy vinden in dezelven, dat er in het belgische Congres een ontwerp van wet is voortgebragt, waarin aan Leopold de magt wordt verleend om het traktaat van den 23 January ll. te onderteekenen, echter met clausulen en bedingen in het belang van het land.

Het Congres was ten opzigte der aanneming van dit traktaat in twee partyen verdeeld: de oorlogzuchtige party, welke liever alles wil afwachten dan afstand der twee halve provintien doen; en de vredelievende party, welke liever in dezen afstand wil bewilligen dan de kansen van den oorlog wagen. De spanning, waarin Belgie zich thans bevindt, is zeer nadeelig voor handel en fabrieken, en men wenschte, dat dezelve een einde name. Men berekent, dat de vredelievende party tien stemmen meer zal zyn dan de oorlogzuchtige.

Ondertusschen heeft de uitslag der keuze van de gedeputeerden in Frankryk een nadeeligen invloed voor de aanneming van het traktaat van Belgien gehad. Deze keus is geheel tegen het ministerie van Molé uitgevallen, en hieruit blykt het, dat het grootste gedeelte der fransche natie ook liever den kans van den oorlog verkiest dan concessien te doen om den vrede te behouden. Het tegenwoordige ministerie dus deze keus in aanmerking nemende, kon niet langer de portefeuille behouden, maar deed nogmaals afstand van dezelve. De koning was derhalve genoodzaakt om toevlugt tot de coalisie te nemen, ten einde een nieuw ministerie te vormen, namelyk tot Thiers, Guizot en Barrot, die hoewel in staatkundige gevoelens verschillende, echter op dit oogenblik gemeene zaak maken; doch Thiers wil de portefeuille niet aannemen dan onder voorwaarde, dat niet des konings wille, maar wel de zyne zal geschieden; en welke zyne wil is, kan men uitmaken uit zyne woorden in de kamer van vertegenwoordigers, toen hy, van het traktaat van den 23 January sprekende, zeide: "Belgie is opgeofferd geworden."

De Courant van den 15 Maart meldt nog niets beslissends aangaande de aanstelling van een nieuw ministerie in Frankryk.

Uittreksels uit Londensche Couranten.

BELGIE.

Londen, 18 *Feb.* By een dekreet van koning Leopold, van den 12 February, werden de wetgevende kamers van Belgie op den 19 dier maand byeengeroepen.

Londen, 22 *Feb.* Op den 19 February hebben de belgische Ministers de Theux, Nothomb en Willmar, de eerste voor de departementen van buiten en binnenlandsche zaken, de tweede van justitie en publiek onderwys, en de derde van oorlog en financien het volgende ontwerp van wet aan de kamers voorgesteld:—

" De KONING wordt gemagtigd om traktaten aantegaan en te onderteekenen, welke de afscheiding van Belgie en Holland regelen moeten, onder zoodanige clausulen, condition en reserven, als zyne Majesteit noodzakelyk of wettig zal oordeelen in het belang van het land."

Een ander ontwerp van wet is voorgesteld geworden, om aan de inwoners van Limburg en Luxemburg, die zulks verkiezen mogten en tot dat einde binnen den tyd van zes maanden hun voornemen zullen hebben te kennen te geven, de vryheid te verleenen Belgen te worden en hun domicilium in het belgische koningryk te verplaatsen.

De dag van den 19 February was zeer onrustig in Brussel; men vreesde voor eenen opstand; doch alles liep rustig af. Ook waren er de grootste voorzorgen genomen om de rust zoo wel in de kamers als buiten dezelven te bewaren. Een groot gedeelte

der nationale garde was aangezegd om zich gereed te houden, en het garnizoen was, met uitzondering van sterke detachementen, welke post moesten houden in de kamers, in de kasernen gehouden. Het park en de aanbelendende straten waren opgepropt met menschen, en men dacht, dat het voorstel van de ministers luide afkeuring van de galleryen zoude ontmoet hebben, welke door het volk in de straten zoude zyn weergalmd geworden.

De gedeputeerden van Luxemburg verklaarden, dat hunne constituenten gereed waren in open opstand uittebreken. Vlugschriften en adressen werden overal verspreid. De Heer Dumortier heeft een geschreven, waarin hy tracht te bewyzen, dat Belgie met geen regt eenige van die schulden behoeft te betalen; dat niet eens een bedrag van 60,000 ponden sterling 'sjaars door haar moet gedragen worden.

De redevoering van den Heer De Theux was lang en gemeedelyk, en men dacht, dat het voorstel eene meerderheid van 22 tot 28 stemmen zoude hebben.

De belgische gevolmagtigde in Londen diende op den 4 February een ander voorstel by de Conferentie in, bevattende: dat aangezien het duitsche verbond een groot hinderpaal is om het verschil door geldelyke schadeloosstelling aan Holland te vereffenen, "de regten van deConfederatie als dan verzekerd kunnen worden door eene afscheiding van de landstreek in geschil van de rest van Belgie, aan dezelve het karakter van neutraliteit ontnemende en gelastende, dat Limburg en Luxemburg, schoon Belgiesch, een contingent van 3000 man aan het duitsche leger moeten opleveren."

Het antwoord van de Conferentie was het insluiten van het aanbod van den Koning van Holland om het traktaat aantenemen, waarby de onderhandelingen ten einde geloopen zyn en het onmogelyk maakt om de zaak weder in overweging te nemen.

Een brief van Lord PALMERSTON aan Sir G. SEYMOUR, gedagteekend den 8 February, bevat bykans hetzelfde antwoord en eindigt als volgt:—

"Ten opzigte de byzondere punten, welke de belgische minister aanhaalt, moet ik U opdragen om aantemerken: dat de thans op de Schelde gelegde impost vry minder is, dan die, welke by het traktaat van 1831 is bepaald geworden, en is volkomen het bedrag van den impost, welke door de Belgen zelven in de onderhandelingen van1833 zyn gevorderd geworden, en waarmede de kooplieden van Antwerpen verklaard hebben tevreden te zyn.

"Aangaande het door den belgischen minister uitgedrukt gevoelen: dat "wierde de territoriale kwestie vereffend door het uittrekken van de Belgen uit de landstreken, welke hun niet toekomen, de vyf mogendheden geen geweld zouden kunnen gebruiken om Belgie te dwingen derzelver aandeel in de schuld te betalen," zult gy hem verzekeren: dat het belgische gouvernement zich te zeer zoude vergissen, wanneer het op zoodanige veronderstelling mogte rekenen. Gy zult een officieel afschrift van deze depeche aan den Heer De Theux doen toekomen.

"PALMERSTON."

Brussel,23 Feb. Verscheidene verzoekschriften zyn ingekomen van de provintien ten gunste der aanneming van het traktaat, en het schynt, dat de leden van de oppositie, door gebruik te maken van zoodanige onparliamentaire en beledigende uitdrukkingen in de kamers, by velen, welke anders hun stelsel zouden hebben ondersteund, een afkeer hebben ingeboezemd. Algemeen was het gerucht in omloop, dat de kamers ontbonden zouden worden, indien de oppositie aanhield zich tegen het aannemen van het traktaat te verzetten.

De handels aangelegenheden van het land hebben reeds veel geleden en lyden dagelyks door het gedurige uitstellen der zaken. Bankbreuken verspreiden zich overal in het ryk, en hoe langer deze onzekere staat van zaken duurt, hoe meer handel en nyverheid er door lyden moeten.

Het gouvernement tracht stemmen afteperscn voor het nieuwe budget, door de betaling van het leger en de ambtenaren uittestellen op voorwendsel, dat er geen genoegzaam geld voorhanden is om de onkosten te bestryden. Dit is echter een slimme trek van de ministers, ten einde de kamers aantesporen om spoedig tot een besluit te komen.

Het schynt, dat sedert den 19 verscheidene personen naar Limburg en Luxemburg zyn afgezonden geworden om onder hands de inwoners dezer provintien te verzekeren, dat zy by de vereffening van zaken niet aan Holland zullen overgaan, maar onder het duitsch verbond zullen behooren, en hierdoor hunne onafhankelykheid behouden. Dit heeft hen te vreden gesteld met diengevolge, dat zy verzoekschriften hebben opgemaakt, gevende hun verlangen te kennen, dat het aldus moge gebeuren.

Brussel, 26 Feb. De kamers zyn wederom geadjourneerd tot den 28, dit veroorzaakt veel onrust, aangezien het de wensch is van alle weldenkende personen, dat het traktaat zoo spoedig mogelyk aangenomen worde. Er zyn uit Mons, Cuesmes, Boussie en Luik verzoekschriften ten gunste der aanneming van het traktaat ingediend geworden. Meer dan zestig gedeputeerden hebben hunne namen opgeschreven om by gelegenheid der beraadslagingen over de aanneming te spreken.

— Het centrale committee hield deszelfs laatste zitting op gisteren; alle kwestien rakende de al of niet bevoegdheid van de kamers,zyn eenstemmig ter zyde gelegd. Het voorname vraagpunt, dat van de door het gouvernement gedane voorstelling van aanneming, is door eene meerderheid van vyf stemmen tegen een doorgegaan. De stem tegen is die van den Heer F. de Merode, die zyne stem gereserveerd heeft. Het verslag zal op den 28 aan de kamers voorgelegd worden; dien ingevolge de bestaande inrigtingen, moeten er twee dagen verloopen tusschen de officiele mededeeling van het verslag en de debatten over hetzelve. Alle beraadslagingen zullen tot den 4 Maart uitgesteld worden. Dit verwyl is niet veroorzaakt door eenig inzigt van de ministers, maar door onvermydelyke inrigtingen van de kamers.

Brussel, 27 Feb. De gemeente raad van Brussel heeft een zeer ernstig verzoekschrift aan de kamers van vertegenwoordigers ingediend, aantoonende de volstrekte noodzakelykheid van vrede en de volslagene onmogelykheid om zich tegen het besluit van de conferentie te verzetten. Verscheidene verzoekschriften tot behoud van den vrede zyn ingediend geworden.

Brussel, 1 Maart. De gewigtigste zaak, welke in de laatste weinige dagen is voorgevallen, betreft het gevangen nemen van de Heeren Bartels en Katts, de twee hoofden der volks vergadering. Er zyn onderscheidene papieren in hun bezit gevonden, welke strekking hebben om oproer en regeringloosheid te verwekken; en het schynt, dat vele andere personen in de zaak gewikkeld zyn en naauw door de politie bewaakt worden. De Heer Bartels is de schryver der proclamatie aan het leger, waarvan korten tyd geleden exemplaren in de kasernen zyn verspreid en tegen de muren van onderscheidene publieke gebouwen zyn aangeplakt geworden, doch die door de waakzaamheid van de politie onverwyld zyn weggenomen en verscheurd geworden.

— Gisteren was het gerucht algemeen in omloop, dat de Heer Dupectiaux gevangen is genomen geworden; doch ofschoon het gouvernement nog aarselt zulks te doen, zoo wordt hy echter strikt door de politie nagegaan. Had het gouvernement by vroegere gelegenheden eenige geestkracht aan den dag gelegd, dan zoude het den voortgang van alle publieke byeenkomsten en onwettige genootschappen gestuit hebben.

Het schynt, dat de Heeren Bartels en Katts het plan hadden om eene volks beweging te bewerken, welke op gisteren op verscheidene punten der stad, gedurende de zitting der kamers zoude hebben uitgebroken. De woonhuizen van de ministers zouden aangevallen en andere daden van geweld zyn gepleegd geworden; gelukkiglyk echter ontdekte de politie dit voornemen by tyds en kwam de uitvoering van hetzelve voor, door het in hechtenis nemen van de twee hoofden.

In de zitting van de kamers, op gisteren, werd over niets verhandeld dan het lezen van de onderscheidene verzoekschriften en het algemeen verslag van de centrale commissie. De Heer Gendebien drong er op aan, dat de onderscheidene diplomatische documenten, betreffende het traktaat,ter tafel moeten gebragt worden, welk voorstel door den Heer Dumortier ondersteund werd, die de ministers geweldig en beledigend aanviel. De minister voor de buitenlandsche zaken verzette zich tegen dit voorstel en hetzelve werd met eene groote meerderheid verworpen. De verdere discussien werden tot den 4 Maart uitgesteld.

De algemeene wensch van het land is, dat de koning den poolschen Generaal Skrzynecki uit den dienst zende. Het is klaarblykelyk, dat hy in dit land door de Ultra Catholyke party gebragt is, en dat zyne benoeming in het belgische leger thans zeer onstaatkundig en onpopulair is. Het algemeen verlangen is naar vrede, met uitzondering van weinig rusteloozen, die in eene verwarring en regeringloosheid in het land niets te verliezen, maar te winnen hebben.

Te Leuven had er een volks oploop plaats, waarby verscheidene personen in de publieke huizen ingeloopen en het borstbeeld van den koning gebroken hebben. Zy zyn in hechtenis genomen geworden.

Londen, 8 Maart. De berigten uitBrussel waren tot den 5den, te vyf ure 'snamiddags. De tyding wegens den ongunstigen keer, welken de fransche verkiezingen voor de ministers hebben genomen, heeft de gemoederen van het volk eenigzins aan het gisten gebragt. De debatten werden voortgezet; de minister van oorlog en de Heer Doignon hadden gesproken, en toen de brievenzak werd gesloten, was de Heer Merode aan de beurt.

Het gouvernement gaat voort in de gedeeltelyke afdanking van het leger. 20 man per kompagnie der troepen krygen verlof, als mede de getrouwde mannen in de militie.

Brussel, 8 Maart. Een brief van Remech(in de betwistte landstreek,) vermeldt, dat er in Luxemburg een zeer groot getal proclamatien van den Koning als Groot Hertog in omloop gebragt en aangeplakt zyn geworden, de strekking hebbende om de inwoners gerust te stellen en de bedreiging van wraakoefening,waarmede kwaadgezinden het volk hebben bevreesd gemaakt, te logenstraffen. De Groot Hertog belooft niet slechts volkomene vergiffenis aan allen, die deel genomen hebben in den opstand, maar biedt de verzekering aan allen, zoo wel aan militairen als aan personen, die civile ambten bekleeden, dat zy hunne posten zullen behouden; hy belooft het volk, dat de bestaande belastingen niet zullen verhoogd worden, ten minste niet binnen vier jaren tyd, ofschoon die van Holland verhoogd mogten worden; hy noodigt al de militaire en civile beambten in den dienst van Belgie uit om naar hun land terug te keeren, alwaar zy dezelfde voordeelen als hier zullen genieten. Deze is over het geheel de verzoenende inhoud van de proclamatien. Koning Willem is te goed en te wys om anders te handelen.

Brussel, 9 Maart. De discussien gaan langzaam voort; er is geen vooruitzigt, dat dezelven vóór het einde der aanstaande week zullen eindigen. De kamers komen zelden voor half één ure byeen en gaan gewonelyk om 4 ure uit een, zoo dat er weinig meer tyd is dan voor drie of vier redenaars om hunne redevoeringen voortelezen, welke redevoeringen, met weinige uitzonderingen, zeer onbeduidend zyn. De uitslag der discussien is echter niet langer twyfelachtig. Er zal eene meerderheid ten gunste der aanneming bestaan; doch deze meerderheid zal zeer klein zyn, hoogstens tien, zoo dat men dezelve niet meer zal beschouwen als de wil van de natie; hetgeen gevolgelyk de magt van het gouvernement zal verzwakken en wantrouwen verwekken. Onderscheidene ongelukkige omstandigheden hebben bygedragen om de meerderheid, welke aanvankelyk bestaan heeft, te verminderen. De volkomenste rust heerschtte er door geheel het land.— Een gedeelte van de reserve battaljons heeft verlof bekomen. De terugtrekking der troepen van het kamp te Beverloo heeft nog geen plaats gehad, en zal ook geene plaats hebben voor de geheele beendiging der zaak.

Londen, 15 Maart. Hollandsche vyf percenten $103\frac{1}{4}$ tot $\frac{3}{8}$; ditto twee en een half percent $55\frac{3}{8}$ tot $\frac{5}{8}$.

Der Gesellschafter, een te Berlyn uitkomend Tydschrift, behelst in de bylage tot deszelfs No. 126 van 1838, eenen brief van eenen zich toen te Luik bevindenden Duitschen reiziger, waarin onder andere eenige niet onaardige staaltjes van den tegenwoordigen staat der Belgische krygstroepen voorkomen. In dit oogenblik, nu de heeren Belgen zoo hoog opsnyden, als willen zy niet slechts Holland of Duitschland, maar aan geheel Europa, *à la Napoleon*, de wet aan de punt van hun heldenstaal (!) voorschryven, hebben wy het niet ongepast geoordeeld, die passage uit gezegden brief mede te deelen. Hier is dezelve:

"Op het Lambertus plein voor het paleis was parade. De troepen stonden aan al de vier zyden in bataille. Een detachement jagers bragt midden in het karree een paar delinquenten, aan wie een officier eenen bandelier over het hoofd hing, en hen dien vervolgens van onder de voeten weder aftrok. Hiermede waren zy gedegradeerd. Zy moesten hunne uniform uittrekken, graauwe linnenbaaitjes aandoen, en zich duimschroeven laten aanleggen. Een paar gendarmen namen hen in hun midden, en voerden hen daarop langs geheel het front, en zoo naar de gevangenis. De arme drommels hadden zich tegen de subordinatie vergrepen, en schenen trouwens ook niet veel om hunne straf te geven. Dit is overigens een vergryp, hetwelk den Belgische soldaten gemakkelyk genoeg wordt gemaakt, daar niemand hunnen iets hoegenaamd van respect jegens officieren schynt te weten. Het is eene groote zeldzaamheid, als een soldaat zoo veel notitie van zyne superieuren neemt, dat hy zich de moeite geeft, hen, in het voorbygaan ook slechts met een vlugtig en achteloos hoofdknikken, te groeten. "Hier heerscht gelykheid;" zeide my een zeer wellevende Poolsche kapitein, wien de revolutie in de Belgische armee geschreven had, "de gelykheid verdraagt zich slecht met de discipline. Onlangs ging het nog doller toe. Een kapitein had zyne kompagnie tot marcheeren doen aantreden, en reeds "in den arm 't geweer!" gekommandeerd, toen eensklaps het drie zyner manschappen in den zin kwam, van hun gelid uit te treden, en nog eerst naar eene marketentster te loopen, om zich met eenige glazen brandewyn te verfrisschen. De Kapitein werd gloeyend rood van toorn, maar zweeg; het volk en het wyf lachten hem daarby nog uit, en het laatstgemelde was brutaal genoeg om met het geldwisselen regt lang te draler, ten einde het schandaal nog langer te rekken. Er wordt zeer veel gesproken over den goeden geest, die in de Fransche armee daaruit voorkomt, dat officieren en soldaten op zoo gemeenzamen, vertrouwelyken voet met elkander leven; als dit echter werkelyk zoo uitkomt, heb ik er vrede mede.—Waar alle scheidsmuren omverre gehaald worden, ziet het slim met de maatschappy uit, en de minst talryke leden derzelve komen te zeer slecht weg. De geest althans wordt geheel uitgedoofd. Daarvan heb ik heden eerst een treffend voorbeeld gezien. Ik zat achter eenen Belgischen kapitein en eenen kanonnier, tusschen welke beide een jongmensch zich bevond, die de Belgische armee op het smadelykst bespotte. Hy lachte dapper over hare houding, over hare onvatbaarheid voor de instructie, over hare lafhartigheid, en meende dat indien niet Frankryk en Engeland haar zoo vast hielden, Holland slechts op haar behoefde te blazen, om haar overhoop te werpen. De kanonnier stemde dood eenvoudig met dit alles in, en de kapitein deed er het zwygen toe. Wat is van de officieren te wachten, indien in hunne tegenwoordigheid de soldaten hun wapen zoo diep durven verlagen; wat van de soldaten, indien de officieren dit stilzwygend aanhooren?—Terstond na de executie marcheerden de troepen in files af; jagers, grenadiers en artillerie, beide laatstgemelde korpsen in fraaye, welkleedende, uniform, met zwaarbaardige sappeurs voorop, die hun handwerktuig, zagen, spaden, bylen, in brooddronken verwatenheid slingerden en zwaaiden. Goed, dat zich geene onzer Duitsche officieren daarby tegenwoordig bevonden. Het marcheren dezer troepen zoude hen eene beroerte of eene galkoorts op den hals gehaald hebben.—Schier allen op het uitzigt knap volk, maar geen twee man die met elkander den pas hielden. Uit pure liefde voor het schoone vormden de files de heerlykste slingerslangen, welke men zich verbeelden kan, en ieder droeg daarby zyn geweer, zoo als het hem best geviel. Alles was ongelyk uit louteren gelykheidszin. De officieren vraagden elkander, wat zy kommanderen moesten. "*Marchez comme moi!*" riep een luitenant, eenen anderen toe, die achter hem eene filé aanvoerde.—Er wordt dikwyls en veel met ons eeuwig en moeyelyk drillen en exerceren der soldaten gespot, maar onder Napoleon marcheerden de troepen als één man, en alle revolutiën moesten als met den passer afgemeten zyn.—Wat laat zich ook van den geest des geheels verwachten, waar de uitvoering der byzondere deelen niet met machinale juistheid wordt volbragt, waar niet het eene zich volkomen juist tot het andere aansluit? Eene kompagnie wel geoefende manschap, die, aangesloten, als een muur voortrukt, zal zich steeds door een geheel regement den weg banen, dat los en lodderig in eene willekeurige cadence komt aanfladderen.—Als de Belgische armee, vooral de infanterie, in haren tegenwoordigen slorderigen toestand blyft, wensch ik haar den eeuwigen vrede.

Als een voorbeeld, hoe spoedig de kardinaal *Mezzofanti* talen aanleert, wordt uit *Rome*, het volgende geschreven. Toevalligerwys had de kardinaal vernomen, dat de kapellaan van de Zwitsersche garde des Pausen, een Graauwbunderlander van geboorte, de Romaansche taal sprak, die, zooals bekend is, slechts in enkele dalen van dat kanton te huis behoort; hy vereerde den man met een bezoek, om eenige inlichtingen en zoo mogelyk een boek in die spraak van hem te bekomen. De over dit hoog bezoek in het eerst zeer onstelde geestelyke, kon aan het laatst gedeelte van den wensch des kardinaals slechts voldoen, met hem een klein gebedenkoekje van zyne zuster ter hand te stellen. De heer *Mezzofanti* neemt hetzelve mede, ontbiedt den kappelaan na een paar dagen en toont hem eene naar het voormelde boekje opgemaakte romaansche spraakkunst. Na een vyf of zestal gesprekken die *Mezzofanti*, sedert met den kapellaan in diens moederspraak hield, kon de groote philoloog de gezegde taal beter dan zyn onderwyzer.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 April 1839.

DE Heer AREND HENDRIK ERNST PHILIP SCHULER, Stads Chirurgyn en Officier van Gezondheid alhier, op gisteren overleden zynde, wordt namens den Hoog Edel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, by deze openlyke kennisgeving gedaan, dat de Heer H. SCHORRENBERG, Chirurgyn Majoor by het Garnizoen en Hospitaal alhier, aan denwelken gedurende de ziekte van nu wylen den Heer A. H. E. P. SCHULER de waarneming der voornoemde betrekking is opgedragen geweest, in dezelve, by dispositie van heden No. 167, provisioneel is gecontinueerd en wel tot dat gezegde betrekking finaal zal worden vervuld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 April 1839.

ALZOO de personen van *DAVID DEL-VALLE HENRIQUEZ* en *JACOB H. D. MEZA*, in kwaliteit als testamentaire en gesurrogeerde Executeuren in den boedel en de nalatenschap van wylen *ABRAHAM VAN ISAAC HENRIQUEZ*, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van manumissie* voor de natenoemene aan den gemelden boedel aankomende Slaven, te weten:

HEROME,
CLEMENTINA,
JULIET,
JOSEPH,
ALEXANDER,
PAULINA,
INEES, en
CORNELIS,

zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en eenigelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE ondergeteekende vindt zich genoodzaakt om, door middel van dit weekblad, eenigen zyner debiteuren deszelfs leedwezen te kennen te geven, dat hy, niettegenstaande de bereids gedane oproeping om hunne rekeningen tot en met ultimo December ll. te laten aanzuiveren, als nog moet ondervinden, dat dezelve daaraan niet hebben voldaan; en dat velen, ja zelfs *gegoede* lieden, hunne schuld van *vroegere jaren* niet vereffend hebben, maar telkens onder voorgeving van beuzelachtige redenen, dezelve uitstellen; weshalve hy, hoe onaangenaam ook, zich verpligt acht om, na den laatsten dag der maand Mei e. k., geregtelyke middelen in het werk te doen stellen.

Curaçao den 26 April 1839.
G. W. HELLMUND.

OPROEPING.

DE ondergeteekende verzoekt een ieder, die eenige schulden te vorderen heeft van wylen den Heer JAMES HALL, laatst alhier gewoond en overleden, om hunne rekeningen binnen den tyd van drie weken, van heden afterekenen, by hem inteleveren, dewyl hy na verloop van dien tyd de goederen van den overledenen aan deszelfs familie in America zal verzenden.

Curaçao den 26 April 1839.
O. M. DACOSTA.

NOTICE.

THE undersigned requests all persons who have any claims for debts contracted by Mr. JAMES HALL, deceased during his residence in this island, to bring the same to him within three weeks from this date, as after the expiration of that time the effects of said Mr. HALL will be remitted to his family in America.

Curaçao 26th April 1839.
O. M. DACOSTA.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No 79. De prys derzelve is ƒ12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.